

U Zagrebu, 14.7.2016.

ZAPISNIK

sastanka predstavnika klubova, roditelja sportaša, sportaša i izbornika održanog
u Zagrebu 14.7.2016 u Domu sportova (HOO, dvorana 16)

Prisutni: Vladimir Žic (Izbornik), Dorijan Pavliša (Predsjednik HTS-a), Branko Kaurić (TK Velika Gorica), Krešimir Horvat (TK Zagreb), Vinko Šešelja, Zlatko Pandža, Mladen Petrović i Sanjin Vuletić (TK Rival), Vedran Planišek i Mario Kasović (TK Maksimir), Martin Štefan i Luka Dumančić (TK Trimaks) i Nataša Preis-Bedenik (GT)

Nakon početnog pozdrava i kratkog pregleda tema o kojima će se razgovarati na sastanku, predsjednik Dorijan Pavliša zahvalio se svima koji su uspjeli doći na sastanak tijekom radnog dana.

Prisutnima su prvo ukratko pojašnjeni izvori financiranja: Vlastiti program Saveza i Redovni programa HOO-a. Također su upoznati s dinamikom plaćanja odnosno refundacija i financiranjem u kojem 95% proračuna odlazi na olimpijske discipline. Vladimir Žic je napomenuo kako će fokus razvoja, odlazaka na utrke i financiranja programa Saveza biti i dalje usmjeren u olimpijske discipline odnosno olimpijsku vertikalu. Želja izbornika i prisutnih je bila da se detaljnije pojašni način ulaska sportaša u Reprzentaciju odnosno načina odabira sportaša za pojedine utrke. Izbornik je pojašnjavao kriterije jedan po jedan navodeći i neke primjere.

Sami Kriteriji ulaska u Reprzentaciju su objavljeni na stranicama Saveza te ih je Vladimir Žic jednog po jednog dodatno pojašnjo. Prvi kriterij je ulazak u razvojne programe ETU/ITU-a o kojem odlučuje razvojni tim nadređenih federacija na temelju praćenih rezultata sportaša i onih rezultata koje HTS odnosno treneri sportaša prijave. Ulaskom u program sportaši sudjeluju na jednoj ili dvije utrke godišnje. Drugi kriterij koji bi sportaši trebao zadovoljiti je zadovoljavajući nastup na utrkama koje imaju tzv "field quality" odnosno utrke najčešće međunarodnog karaktera s pravom konkurencijom. Ako se npr. ranije u utrci državnog prvenstva pojavili Krivec i Lukina, onda se znalo da će jedan od njih dvojice biti prvi.

Sportaši se na kampove reprezentacije ne pozivaju zato što su samo jednom bili dobri ili ne pozivaju jer nisu bili dobri, već Prvo se pregledavaju PH a onda ostali rezultati, sukladno cilju i dostupnim financijama. Proteklih nekoliko godina rađeni su prošireni kampovi i pozivan je veći broj sportaša kako bi se proširila baza odnosno kako bi samo sportaši dobili dojam o tome kako i koliko treniraju najbolji, ako ih žele dostići ili prestići najbrže. Za one koji nisu pozvani, a smatraju da bi trebali biti, uvijek postoji pojašnjenje koje može dati Izbornik koji je još jednom podsjetio roditelje da su vrata otvorena ako o bilo kojem segmentu sporta žele ili trebaju razgovarati.

Dalje je pojasnio kriterij prema kojem su sportaši imali dobar rezultat na testiranju koje je proveo Savez ili na verificiranom natjecanju: treneri mogu priložiti rezultate s trkačkih ili biciklističkih utrka kako bi Izbornik odnosno osoba koja radi imala više rezultata svježijeg datuma iz kojih je vidljiv napredak i mogućnosti sportaša.

Naravno, niti jedan kriterij nije isključiv, više je puta napomenuo Izbornik. Najlakše bi svima bilo da se napiše da je kriterij za ulazak u reprezentaciju npr: 4:44, pa bi sportaši trenirali da dohvate kriterij, a ostale discipline zapostavljali. Dalje, netko u bazenu radi izvrstan rezultat, a u otvorenoj vodi ne pliva onaj rezultat koji bi podržavali rezultati mjerenja. Primjer za to su bili Lukina i Čubrić, gdje je Lukina uvijek na mjerenjima bio bolji, dok je se na natjecanjima pokazalo suprotno odnosno, plivački rezultat na natjecanju je bio rezultat koji je uključivao ostale faktore. Upravo zbog toga, sportaši se ne isključuju zbog plivanja odnosno nije postavljen kriterij na štopericu.

No, sport započinje s plivanjem i sportaši moraju moći isplivati ako žele rezultat. Na državnim prvenstvima se može desiti da sportaš ne ispliva kako treba, a onda nadoknađuje. Ako ne postoji određeni standard plivanja, onda nema dalje odnosno to je način na koji se trenutno u Reprezentaciji radi izbor. Ista stvar je sa treniranjem biciklističkog segmenta pa onda trčanja. Danas je situacija takva da su juniori na biciklističkom segmentu imali brže vrijeme od seniora na nekim utrkama. Među njima su bili i naši sportaši koji su nažalost nešto sporije isplivali: Živac oko 9:13 i Paliska oko 9:24, a prvi sportaš 8:38, dok je prva grupa je plivala 8:55, pa se desio još jedan nezgodan pad na biciklističkom segmentu i utrka je za njih bila gotova u smisu rezultata. Primjeri su tu da dočaramo različite situacije koje se mogu desiti tijekom utrke, a i da pokažu koliko je prvi segment plivanja važan, naglasio je Žic.

Od tri sporta, sportaš koji u određenom uzrastu dođe u sport i kao svoj cilj ima ulazak reprezentaciju mora imati barem jedan segment izvanredan. U tzv. dominantnom sportu mora se moći postići onaj rezultat koji bi mogao biti odvožen u prvoj grupi natjecatelja na međunarodnim utrkama. Ako je sportaš prosječan u sve tri, mora se raditi na tri spora istovremeno, a ne graditi jedan po jedan, što je onda izuzetno teško zbog zahtjeva sporta. Na primjeru Sare Vilić: njoj je kao najslabija disciplina označeno trčanje i ona je imala velike cikluse trčanja. Plivanje je označeno kao dovoljno za razinu svjetskog kupa, biciklizam također, te je trčala 140 km tjedno da bi nadoknadila trčanje i takvim je pristupom dotrčala do 4 mjesta na Svjetskom kupu. Određeni rezultati i vrijednost sportaša na domaćoj i međunarodnoj razini je jako različita.

Neki savezi imaju tablice kojima se određuju standardni koji jesu i dobri i potrebni i bit će napravljeni za naš savez. Njima se određuju i vrednuju rezultati klupskog nivoa, nacionalnog nivoa i međunarodnog nivoa i dalje. Oni kod nas ne mogu biti isključivi kriteriji zbog broja sportaša kojeg mi kao mala zemlja imamo, ali mogu biti indikativni kao ciljevi koje sportaš treba postići. Takve tablice (primjer kanadskog saveza) su prikazivane i objašnjavane trenerima na našim seminarima i oni koji su bili znaju što im određeni sportaš mora postići da bi bio na određenom nivou.

U posljednjih godinu dana niti jedan klub odnosno trener nije poslao rezultat sportaša koji bi mogao biti konkurentan za odlaske na neka natjecanja na Ured ili Sportskog direktora, odnosno na taj se način sportaši ne prezentiraju uopće. Komunikacija prema klubovima je takva da Ured šalje sve informacije na klubove koje onda, nažalost, ne dopiru do sportaša. No to je problem koji se mora riješiti na razini kluba odnosno roditelji moraju procijeniti koliko su, ako žele vrhunski sportski doseg, spremni i u što ulagati.

Što se priprema sportaša tiče, klubovi ne šalju svoje trenere, a s druge je strane takva situacija i razumljiva, budući da osnovni posao u klubu uglavnom pati i nemaju svi razumijevanja niti volje odvajati svoje vrijeme. No svatko mora znati što konkretno kod sportaša mora poboljšati.

Roditelji su iznjeli probleme koji se tiču trenažnog procesa odnosno pristupa koji imaju klubovi. Klubovi zbog ograničenih sredstava imaju manje grupa sportaša te nisu u stanju ponuditi svima adekvatan plivački dio treninga odnosno grupirati sportaše na način da bi se najboljima osigurala motivacija i napredak. Postoji i mogućnost da dijete radi zasebno u plivačkom klubu ili sa plivačkim trenerom, što

su neki roditelji potvrdili kao opciju nakon koje se vidi određeni napredak, no on uključuje i veće financijske izdatke.

Također, roditelji su se požalili na odnose među klubovima koji rade u istim sredinama gdje ne postoji sinergija odnosno usmjerenost ka zajedničkom cilju. Dorijan Pavliša je istaknuo činjenicu da još nije niti sasvim jasno što se to vrednuje u određenim sredinama kako bi se mogao usmjeriti razvoj prema ciljevima pojedinih sredina, gdje je to moguće. Nažalost, razlike u pojedinim regijama otežavaju tu usmjerenost prema ciljevima sporta na državnoj razini koji još, s obzirom da strategije hrvatskog sporta nema, nije niti moguće osmisliti.

Roditelji su potaknuli ideju osnivanja stručnog tijela odnosno uz Vladimira Žica kao izbornika uključiti pojedince koji bi se angažirali i oko reprezentacije i oko pitanja age groupa i neolimpijskih disciplina, čisto zbog toga da se Vladu rastereti budući da nije plaćen za ono što radi, a mora uvijek voditi računa da nekoga ne zakine.

Što se tiče stručnog rada, komisija koja je osnovana lani nije funkcionirala kako treba i nakon sastanaka, zaključaka i razgovora nije ništa značajno napravljeno odnosno ti zadaci nisu bili odrađivani kako treba, a uloženo je i vrijeme, konstatirao je Vladimir Žic te je on upravo iz tog razloga i dao ostavku na mjesto člana komisije.

Informacije koje su dobivene od roditelja ukazuju na činjenicu da ne dolaze sve potrebne informacije od klubova prema roditeljima odnosno sportašima ili pak dolazi do kašnjenja i prelaženja rokova za odgovor. Problem komunikacije se treba riješiti na odgovarajući način i to ne tako da se "preskače" klub, već da klubovi na adekvatan način rijeđe distribuciju informacija. Pojedini sportaši dolazili su direktno na HTS odnosno u Ured po pojedine informacije te potom izazili iz klubova. Rješenje nije direktna komunikacija Ureda s roditeljima. Ako nije neka informacija došla do roditelja, važno je da se prvo zatraži dogovor od kluba, a ako klub nema informaciju, onda se ide na Ured. Najveći problem se javlja kada se neka informacija mora brzo doći povratno na klub, kada se koristi i mail i telefon. Istaknuto je nekoliko puta da bi se prvo postojeći problem hijerarhije trebao riješiti unutar kluba, budući da velika količina informacija koja dolazi na klubove treba biti selektirana.

Jedan od prijedloga je i "oglasna ploča" na web stranici odnosno newsletter koji bi služio informacijama poslije natjecanja, priprema, događanja. Ured HTS-a ima u planu osmisliti newsletter, no za to je potrebna mala obuka i trud, budući da

Ured nema zaseban budžet za razvoj stranice ili programa, već sve poslove vezane uz informatički dio odrađuje Nataša koja još uvijek za to nema sva potrebna znanja i vještine.

Ove godine je išao poziv za razvojni projekt raspoznavanja talenata odnosno "Talent day". Klubovi su bili pozvani da sudjeluju i provode projekt s kojim su bili upoznatu u veljači i koji je prije toga bio predstavljen i na sastanku s Razvojnim odjelom ETU-a. Javila su se tri kluba koja su u drugoj fazi realizacije od toga odustali, iako je određeni budžet za to bio planiran i odobren.

Što se tiče dosadašnjeg dijela sezone, osnovni problem realizacije plana (uz sveprisutne poteškoće s financijama), a koji se pokazao i u ovoj sezoni je pratnja sportaša na natjecanjima zbog koje se na određene utrke nije išlo. VŽ je istaknuo kako roditelji koji žele otpratiti uvijek mogu sudjelovati u realizaciji natjecanja, kako su i do sada sudjelovali ili čak bili voditelji puta i jedina pratnja. U triatlonu u Hrvatskoj su se i ranije i Bijuk i Ivezić i svi izbornici susretali s istim problemom u realizaciji priprema i natjecanja jer ne može jedna osoba sa stalnim zaposlenjem odraditi sve. Plan rada koji se odnosi na sportaše je vezan prvenstveno uz pripreme i natjecanja. Proračun HTS-a je cca 200 000 kuna za te programe, u usporedbi s 2 i po milijuna atletskog saveza ili 12 milijuna vaterpolo Saveza, koji se često spominju kao primjeri tijekom usporedbi. Cijena naših priprema je u ovoj godini bila oko 40 000 jedne i 25 000 kn druge, što je daleko najviše do sada, ali taj je proračun srezan za 30 posto u svibnju od strane HOO-a, što je otežalo realizaciju ostatka priprema. U idućim godinama će se možda promijeniti način pristupa samim priprema i to tako da se ne rade veliki kampovi od 20 ili 30 ljudi na kojima neće nitko drugi sudjelovati od trenera, već se može odabrati i mali broj sportaša kojima će se onda sufinancirati pripreme na koje će odlaziti sami.

Plan priprema i natjecanja će se, kao i svake godine, formirati nakon uvida u financije. Trenutno je strategija saveza takva da se ciljano šalju juniorski sportaši na određena natjecanja kako bi krajem godina ušli u razvojne programe koji će im dalje omogućiti odlaske na dva ili tri natjecanja godišnje više.

Što se tiče neolimpijskih disciplina tiče, one će se možda moći refundirati sa 3-5% proračuna, ako i samo ako se postigne određeni rezultat koji je vrednovan od HOO-a.

Zaključak:

Veći protok informacija prema van od Ureda Saveza bi povećao informiranost pojedinih sportaša i roditelja, no izuzetno je važno da se klubovi na aktivan način uključe u prosljeđivanje informacija. Rješenje nije u preskakanju hijerarhije već se klubovi kao članovi Saveza i nosioci sustava natjecanja i prvi kontakt sportaša sa triatlonom moraju respektirati.

Što se tiče stručnog rada i informacija koje se tiču napretka i trajnog obrazovanja trenera, na kineziološkom fakultetu će se i iduće godine organizirati okrugli stol kako bi se čule nove informacije i trendovi trenažnog procesa. Na KIF-a je prije nekoliko godina bio organiziran i Dan triatlona na koji su pozvani i treneri i članovi kluba i sportaši, a ako predavači su sudjelovali Ivezic, Bijuk, Šango, slovenski izbornik/trener i drugi. Praktične informacije su prezentirane i na trenerskom seminaru i praktičnom radu u sklopu priprema Reprezentacije i treneri koji žele imaju gdje i kako naučiti.

Klubovima iz nekog razloga nije u interesu da unutar kluba imaju segment vrhunskog sporta zbog činjenice da takav pristup zahtjeva ogroman angažman i financiranje koji urušava sustav kluba, pogotovo u situaciji kada u klubu radi jedan trener koji nosi sustav i vodi i djecu i juniore i seniore i age group i rekreaciju. Ukupan broj sportaša nije velik, no oni koji i dalje treniraju su izuzetno zainteresirani. Oni zapravo očekuju sve moguće informacije koje mogu dobiti i željni su znanja, što je pokazao i razvojni kamp u Tiszaujvarosu nakon su sudjelovali naši sportaši, ali bez ijednog trenera, jer nitko nije bio zainteresiran.

Savez bi trebao i dalje raditi na strukovnom dizanju znanja, ali ako klubovi odnosno treneri ne žele raditi na tome, ne može ih se natjerati i na roditeljima i sportašima je da odluče gdje će i na koji način nastaviti sportsku karijeru. Na prijedlog roditelja, ono što bi se u idućim sezonama moglo osmisliti je pristup koji bi omogućio "samofinancirane" pripreme na kojima bi mogli sudjelovati nekoliko puta godišnje, dva-tri dana, na kojima bi sportaši na jednom mjestu mogli trenirati. uz minimalne troškove i veću međusobnu suradnju klubova.

U razvojnom putu svakog sportaša nužno je u najvećoj mjeri uključivati i klub i lokalnu sredinu, na čemu se još i te kako mora poraditi, a tu je ipak ključna suradnja i strategija ljudi na terenu odnosno klubova koji i te kako dobro poznaju funkcioniranje lokalnih i županijskih sportskih saveza i spremni su prilagođavati svoje strategije rada sredinama u kojima funkcioniraju.

U Zagrebu, 14.7.2016.